

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.509 van 2 oktober 2018
in de zaak A. 226.212/IX-9398**

In zake: Jente JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johny Vanstraelen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Nieuwe Heidestraat 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW SPECTRUMCOLLEGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 september 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Spectrumcollege van 10 september 2018 waarbij aan Jente Janssens een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2018, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johny Vanstraelen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Philippe Dreesen *loco* advocaat Wim Mertens, en directeur Yves Bormans, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2017-2018 ingeschreven als leerling in het tweede jaar van de derde graad ‘economie-wiskunde’ (ASO) aan het Spectrumcollege te Beringen.

Op het einde van het jaar tekent zij vier jaartekorten op (Engels 45%, fysica 46,5%, Nederlands 47% en godsdienst 48%).

De delibererende klassenraad kent haar een oriënteringsattest C toe. Hij notuleert de volgende redenen waarop de conclusie steunt:

“De leerplandoelstellingen werden voor vier vakken onvoldoende behaald. Daarnaast haalt zij op vier vakken een resultaat in de 50% en het algemeen percentage is ook slechts 58,% Voor negen van de 32 lesuren werd een onvoldoende behaald.”

3.2. Op 27 juni 2018 vraagt de raadsman van verzoekster aan de directeur een “eerste gesprek”. In dat schrijven verzoekt hij “de eerder gevraagde documenten en stukken dan voor te willen leggen” en ook de “vooraf besliste

criteria die werden toegepast”. Hij merkt op dat hij “nog een aantal opstellen en schoolwerken voor het vak Nederlands te zien kreeg” en dat deze “kennelijk onterecht verbeterd en gekwoteerd” lijken wat “het vermoeden van een slechte verstandhouding met de leerkracht Nederlands alleszins [bevestigt]”; gevraagd wordt “om de verbetermatrix hiervan te bekomen”.

Op 1 juli 2018 bezorgt de raadsman van verzoekster in aanloop naar het overleg aan de directeur een nota van tien bladzijden met bezwaren en “voorbehouden”.

3.3. Het overleg leidt tot een nieuwe samenkomst van de klassenraad die, na heroverweging, op 27 augustus 2018 met verwijzing naar “vier tekorten en te veel niet behaalde leerplandoelstellingen” beslist om het C-attest te behouden. De klassenraad schrijft ook een aantal opmerkingen neer voor elk vak waarop verzoekster een jaartekort heeft en hij antwoordt op de “aangehaalde argumenten door de ouders/advocaat”:

“Godsdienst: Jente heeft problemen met het verwerken van grotere gehelelen. Op kleinere (herhalings)toetsen slaagt ze doorgaans wel. Inzichtsvragen lukken niet voldoende.

Wanneer geschiedkundige aspecten gevraagd worden, klopt haar uitleg niet. Er is een negatieve evolutie doorheen het jaar.

Fysica: Toetsen tijdens het jaar lukken meestal wel of net niet. Examens en grotere gehelelen lukken niet.

Engels: Dit is reeds sinds vorig schooljaar een probleem. Wanneer ze zaken vanbuiten kan leren, lukt het meestal wel. Luister- en spreekvaardigheden lukken meestal ook. Andere leerplandoelstellingen worden onvoldoende behaald. In de loop van het tweede semester kampte Jente met medische problemen, maar waren er volgens de ouders geen begeleidingsmaatregelen nodig. Dit werd ook nog besproken via mail. Toch werd voor Jente de laatste grote herhalingstoets van Engels geschrapt. Bij het mondelinge examen wist ze inhoudelijk waar de teksten over gingen, maar de formulering waarin het verwoord werd, klopte niet. Daarom haalde ze toch nog een behoorlijk resultaat in juni, maar de onvoldoende van de kerstexamens kon niet worden opgehaald.

Nederlands: Doelstellingen werden onvoldoende behaald.

De klassenraad vindt het ook spijtig dat er geen verdere informatie ontvangen is over de medische situatie van Jente of haar groot aantal afwezigheden.

Alle leden van de klassenraad bevestigen de beslissing van de deliberatie van juni: C-attest.

Argumenten:

Het gaat nog steeds over vier tekorten en te veel niet behaalde leerplandoelstellingen. Voor alle vakken met een onvoldoende werd een overzicht van de niet behaalde doelstellingen opgesteld. Er is geen nieuwe informatie.

Antwoord op de aangehaalde argumenten door de ouders/advocaat van Jente:

1. Remediëringen

Godsdienst: Elke herhalingstoets wordt klassikaal uitgedeeld en vragen worden beantwoord door de leerkracht.

Examens kunnen altijd worden ingekeken door de leerling. Jente maakte geen gebruik van deze mogelijkheid.

Fysica: de antwoordsleutels van de toetsen zijn digitaal beschikbaar zodat leerlingen hun toetsen zelf kunnen verbeteren. Andere leerlingen van de klas maken gebruik van deze optie en laten een verbeterde versie van hun toetsen nakijken door de leerkracht.

Engels: Extra oefeningen opvragen is altijd mogelijk. Toetsen worden ook altijd klassikaal verbeterd.

Nederlands: in het begin van het schooljaar hebben ouders en leerlingen een brief ondertekend waarin vermeld staat dat leerlingen remediëring kunnen aanvragen bij de leerkracht, indien de resultaten niet goed zijn. Er werd door de leerkracht geen vraag tot remediëring van Jente ontvangen.

In het traject naar voorbereiding op het hoger onderwijs willen wij de groei naar zelfstandigheid stimuleren in de derde graad. Zeker in het zesde jaar ligt een deel van de verantwoordelijkheid voor het volgen van remediëring ook bij de leerlingen. Voor elk vak zijn er remediëringmogelijkheden. De leerlingen worden daarvan in de loop van het schooljaar op de hoogte gebracht. De drempel tot het benaderen van leerkrachten is op onze school zeker niet hoog

2. Evaluatie

Van elk vak met een onvoldoende werd een overzicht opgesteld met de leerplandoelstellingen die niet behaald werden. Onze school werd onlangs nog doorgelicht, onder andere voor de vakken Nederlands en Wetenschappen. Onze school kreeg een positieve vermelding wat betreft leerplanrealisatie en ook de evaluatiemethode is volledig conform de vereisten van de onderwijsinspectie. Voor het vak Nederlands werd de implementatie van de nieuwe leerplannen Nederlands zelfs vermeld bij de sterktes van de school.

3. Prospectief – retrospectief

Wanneer we enkel zouden kijken naar de vakken Wiskunde en Economie als voorbereiding op een opleiding tot leraar Wiskunde-Economie, zouden we als school tekort schieten. Een vak als Nederlands is zeker van even groot belang voor een opleiding als leerkracht, elke leerkracht is een leerkracht Nederlands. We beantwoorden als klassenraad de vraag of de leerling voldaan heeft voor het geheel van de vorming. Het retrospectief aspect is sterker aanwezig in de laatste leerjaren. Prospectieve beschouwingen

slaan op de mate waarin de leerling bekwaam geacht wordt om zijn studies in het hoger onderwijs verder te zetten. Het diploma secundair onderwijs in omnivalent: het biedt toegang tot alle opleidingen van het hoger onderwijs. De wijze waarop de delibererende klassenraad rekening kan houden met de studiekeuze van de leerling is dan ook beperkt.

4. Samenstelling en werking delibererende klassenraad

Uitspraak van leerkracht Engels/klassenleraar: hier blijkt een voorbeeld van miscommunicatie aan de hand te zijn. De leerkracht Nederlands heeft niet de doorslag gegeven, maar de onvoldoende voor het vak Nederlands was voor vele leerkrachten wél doorslaggevend. We willen hierbij als klassenraad unaniem stellen dat niemand zich geïntimideerd voelde door de leerkracht Nederlands, dat iedereen ruimte had om openlijk zijn mening te verkondigen, zonder dat er druk van wie dan ook kwam.

5. Openbaarheid van bestuur

Er worden bijzonder veel, vaak niet-relevante, documenten opgevraagd. We vinden dat dit een onredelijke vraag is, en wijzen ze bijgevolg af. Alle relevante documenten betreffende het zesde jaar zijn beschikbaar. Het is duidelijk dat de aanvrager manifest misbruik maakt van dit informatierecht. Het doel is hier duidelijk niet het bekomen van informatie maar de desorganisatie of verstoring van de werking van de bestuursinstantie.”

3.4. Op 29 augustus 2018 stelt verzoekster beroep in bij het schoolbestuur.

Op 3 september deelt de voorzitter van de beroepscommissie de samenstelling mee van de commissie en nodigt zij verzoekster uit op de hoorzitting op 10 september 2018. Meegedeeld wordt dat het “volledige dossier” ter beschikking is op het leerlingensecretariaat in de school.

Op 6 september 2018 vraagt de raadsman van verzoekster om uitstel van de geplande hoorzitting. In die brief bericht hij tevens dat de ouders van verzoekster “de farde vandaag [hebben] afgehaald”, waarbij die ‘farde’ verwijst naar “een dossier met documenten betreffende de beroepsprocedure van [verzoekster]”.

Op het verzoek tot uitstel wordt niet ingegaan.

3.5. Op 10 september 2018 beslist de beroepscommissie om het C-attest te handhaven.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Verzoekster verwijst terecht naar de vaste rechtspraak van de Raad van State, namelijk dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid de aangewezen weg is om tijdig de dreiging van een verloren schooljaar te keren.

De eerste schorsingsvoorwaarde is vervuld.

VI. Ernst van de middelen

A. Zevende middel

Uiteenzetting van het middel

6. Het zevende middel, indien het wordt bijgevalen, tast de regelmatige samenstelling van de beroepscommissie aan, zodat dit middel vóór alle andere onderzocht moet worden.

Het middel is geput uit de schending van het beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Verzoekster “heeft verzocht om de eventuele banden van de leden van de Beroepscommissie met de school te onthullen”, “om eventuele afhankelijkheden en of partijdigheid bloot te leggen en alsnog te verhelpen aan dit euvel alvorens de Beroepscommissie te laten bijeenkomen”. De beroepscommissie heeft haar “de samenstelling alsook de huidige functies vermeld van de 6 samenstellende leden”. Op dat ogenblik, zo stelt verzoekster, “was het nog niet duidelijk dat naast de Directeur [...] er nog een lid van deliberatieraad ([A.S.]) zou deel uitmaken van de Beroepscommissie”. Indien zij dit had geweten dan had zij zeker een vervanging gevraagd voor A.S., want het lijkt haar “niet ernstig” dat naast de directeur nog een tweede lid van de “deliberatieraad” zou zetelen in de beroepscommissie, die dan “immers slechts een afspiegeling [is] van de deliberatieraad zelf”.

“Ook stellen we nadien vast,” aldus verzoekster, “dat ook de Voorzitter [...] als de andere externe leden [...] belangrijke banden hebben of hebben gehad met de school. Het inventarisstuk 11 legt dit op voldoende mate bloot.”

Beoordeling

7. De decreetgever heeft voor de behandeling van het georganiseerd administratief beroep tegen een evaluatiebeslissing van een delibererende klassenraad een door het schoolbestuur samen te stellen beroepscommissie in het leven geroepen die luidens artikel 123/17, § 2, eerste lid, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs (VCSO) voor de helft is samengesteld uit “interne leden”, zijnde leden van de klassenraad, waaronder alleszins de voorzitter van de klassenraad, die de betwiste evaluatiebeslissing heeft genomen, en eventueel een lid van het school- of centrumbestuur”.

De beroepscommissie die over verzoekster heeft geoordeeld, telt zes leden zodat het lijkt dat drie ervan dergelijke ‘interne’ leden moeten zijn en – gelet op de aangehaalde bepaling die toelaat dat één onder hen lid is van het

schoolbestuur – ten minste twee van die drie leden afkomstig moeten zijn van de over verzoekster delibererende klassenraad.

In zoverre geeft verzoekster dus kritiek op de keuze van de decreetgever, die niet aan de censuur van de Raad van State is onderworpen.

8. Met betrekking tot de ‘externe’ leden blijft verzoekster in haar verzoekschrift zeer vaag. Zij legt in de toelichting bij het middel niet uit welk beletsel er voor hen zou bestaan om in de beroepscommissie te zetelen. Zij weerspreekt niet dat deze leden overeenkomstig het voorschrift van voormeld artikel 123/17, § 2, eerste lid, 2°, VCSO “extern zijn aan het [schoolbestuur] en aan de school [...] waar de betwiste evaluatiebeslissing is genomen” en voorts blijft het bij een losse bewering over niet geconcretiseerde “banden [...] met de school”, wat niet kan volstaan tot weerlegging dat deze leden in staat zijn om de zaak onafhankelijk en onpartijdig te onderzoeken.

9. Het zevende middel is niet ernstig.

B. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

10. Een eerste middel is “genomen uit de schending van de formele motiveringsplicht zoals onder meer vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”:

“Doordat de Beroepscommissie in de aangevochten beslissing van 10 september 2018 [...] niet expliciet verwijst naar de toepasselijke wetgeving, de concrete toepassing ervan en de grondslag van haar beslissing, Terwijl een beslissing de precieze grondslag dient te vermelden.”

Beoordeling

11.1. De beroepscommissie verwijst in de aanhef van de bestreden beslissing naar “art. V.9 en art. V.26 tot V.29 van het decreet van 4 april 2014 houdende diverse maatregelen betreffende de rechtspositie van leerlingen in het basis- en secundair onderwijs en betreffende de participatie op school, BS 20 augustus 2014”.

Deze manier van verwijzing lijkt puur wetgevingstechnisch niet aangewezen – te verwijzen valt naar de Codex Secundair Onderwijs, die door het decreet van 4 april 2014 wordt gewijzigd en niet naar het wijzigend decreet – en de bedoelde codexbepalingen zijn sedertdien opnieuw gewijzigd.

Dit staat echter niet eraan in de weg dat verzoekster, zo zij dit nodig had om haar beroep te kunnen redigeren, door die aanhefbepaling op afdoende wijze de weg lijkt gewezen naar de voormelde Codex Secundair Onderwijs.

De bestreden beslissing verwijst voorts ook naar de leerplandoelstellingen, het pedagogisch project en het schoolreglement.

11.2. Het middel lijkt bijgevolg feitelijke grondslag te missen. Overigens ziet de Raad niet welk voordeel verzoekster tracht te bereiken met een eventuele schorsing op grond van dit middel, aangezien zij in staat is gebleken de beslissing van de beroepscommissie in het verzoekschrift uitvoerig aan kritiek te onderwerpen.

12. Het middel mist alle ernst.

C. Tweede en derde middel

Uiteenzetting van de middelen

13.1. Het *tweede* en het *derde middel* zijn geput uit de schending van de formele- en de materiële motiveringsplicht.

13.2. Op basis van de lectuur van de bestreden beslissing is volgens verzoekster niet op te maken wat de feitelijke en concrete redenen zijn die aan de grondslag liggen van de beslissing. De beslissing is uiterst summier gemotiveerd en maakt hooguit melding van een verslag of doet slechts algemene verwijzingen. De beroepscommissie verwijst in de aangevochten beslissing van 10 september 2018 niet naar de feitelijke en concrete elementen die aan de basis liggen van haar beslissing. Verzoekster stelt volledig in het ongewisse te blijven welke de precieze afweging is geweest van de feiten en de argumenten bij het nemen van de bestreden beslissing.

13.3. Verzoekster stelt voorts:

“Bijkomend en ten overvloede betreft de school in de noodzakelijke evaluatie ook niet de door de verzoeker aangereikte argumenten; en geeft zij geen enkele repliek / antwoord op:

- De aangereikte evaluatie door verzoeker van de tekorten (naar aard, omvang, clusters, profielvakken)
- Geen bespreken van de door verzoeker aangereikte argumenten (Remediëring, doelstellingen, inhoud van de toetsen en examens, argumenten inzake positieve evolutie, evalueren van de vastgestelde tekorten in het kader van clustervakken, de tekorten gezien in het kader van profielvakken, de geringheid van de tekorten, de goede scores op de profielvakken wiskunde en economie, ...).
- Bespreking van de zeer negatieve houding van de leerkracht Nederlands ten opzichte van verzoeker.
- De door verzoeker aangereikte tekorten inzake de verbeteringen van de enkele documenten van toetsen die zich wel uitzonderlijk in het dossier bevonden. Aan de Beroepscommissie werd meegedeeld (inventarisstuk 8) dat de toetsen niet correct werden verbeterd (zie voorbeelden in inventarisstuk 12). Uit die analyse bleek dat verzoeker meer punten zou moeten behalen dan ze nu heeft bekomen. Hierover wordt door de beslissing niets vermeld zodat verzoeker

niet weet wat de evaluatie en standpunt van de Beroepscommissie hierover was bij het nemen van de beslissing.

-Uit het nazicht van fysica (zie inventarisstuk 12) blijkt dat indien de verbeteringen wel correct zou zijn verlopen dat Jente zou geslaagd geweest zijn en dat zij dus 1 tekort minder zou hebben gehad. Voor het vak fysica zou zij dan geslaagd geweest zijn. In dat geval zouden de deliberatiecriteria helemaal anders kunnen zijn toegepast.

-Verzoeker heeft door ernstig medische problemen een relatief groot aantal afwezigheden en daarom diverse lessen gemist. Hier wordt ook geen rekening mee gehouden; ook is dit niet terug te vinden in de evaluatie en in welke mate dit de beslissing heeft beïnvloed.

-Er mee rekening houdende dat begeleiding en remediëring niet werd aangeboden aan verzoeker (zie inventarisstuk 5). Ook werd er al verduidelijkt aan de Beroepscommissie dat de medische problemen werden veroorzaakt door de zeer negatieve houding van de leerkracht Nederlands ten aanzien van verzoeker. Hierover is geen enkel antwoord van de Beroepscommissie terug te vinden in haar beslissing. Verzoeker blijft dan ook volkomen in ongewisse hierover.

In ondergeschikte orde kunnen de opgegeven motieven de beslissing geenszins schragen.”

13.4. Een “nadere punten analyse van de tekorten levert een aantal feitelijkheden op die door verzoeker reeds aan de Beroepscommissie werden meegedeeld,” aldus verzoekster, die vervolgens van bladzijde 12 tot 15 van het inleidend verzoekschrift vier bladzijden overneemt van de nota die haar raadsman heeft neergelegd bij de beroepscommissie.

Volgens verzoekster hebben noch de beroepscommissie, noch de klassenraad in juni en in augustus enige rekening gehouden met deze argumenten. De beroepscommissie geeft geen antwoord op haar aangebrachte informatie. Zij zou er op zijn minst blijf van moeten geven in haar motivering dat de bezwaren van verzoekster daadwerkelijk in overweging zijn genomen en in de nieuwe beoordeling zijn betrokken, dat verzoekster begrijpt waarom die argumenten de beroepscommissie eventueel niet konden overtuigen en dat ten minste een uitdrukkelijke repliek volgt op de vragen die voor haar blijken haar beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze terecht zijn gesteld, mogelijk tot een voor haar gunstiger resultaat leiden.

14. De verwerende partij antwoordt dat de beroepscommissie in eerste instantie verwijst naar de klassenraadbeslissingen, die aan verzoekster bekend zijn, en zich erbij aansluit. Verzoekster blijft bijgevolg niet in het ongewisse wat de precieze afweging is geweest van de feiten en de precieze argumenten bij het nemen van de bestreden beslissing.

De motiveringsverplichting gaat niet zover dat elke grief van verzoekster punt per punt weerlegd moet worden. Nochtans blijken met de beslissing van de klassenraad van 27 augustus 2018 de elementen die verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt, beantwoord en weerlegd te zijn. De klassenraad heeft voor elk vak de remediëringmogelijkheden besproken. Zeer nadrukkelijk wordt verwezen naar het feit dat de klassenraad van 27 augustus 2018 rekening heeft gehouden met alle retrospectieve en prospectieve elementen. Hij heeft uitdrukkelijk overwogen dat verzoekster zich onterecht focust op de zogenaamde profielvakken economie en wiskunde. Het gaat dus niet op, in tegenstelling tot hetgeen door verzoekster gesuggereerd wordt, uitsluitend rekening te houden met profielvakken. Elk vak kan van belang zijn om voor een studierichting te slagen.

Wat remediëring betreft, werd uitdrukkelijk overwogen door de klassenraad van 27 augustus 2018 dat verzoekster geen enkele remediëring gevraagd heeft, terwijl voor elk vak remediëringmogelijkheden bestaan en dat “[z]eker in het zesde jaar (...) een deel van de verantwoordelijkheid voor het volgen van remediëring ook bij de leerlingen (ligt).” Noch verzoekster, noch haar ouders hebben nood aan remediëring aangekaart.

Ook de zogenaamd negatieve houding van de leerkracht Nederlands werd besproken en weerlegd. Tijdens de klassenraad van juni is anoniem gestemd. Er kan dan ook geen sprake zijn van enige druk die de leraar Nederlands ten opzichte van zijn collega’s zou hebben uitgeoefend. Niemand van de deliberende klassenraad stemde voor een A-attest, een minderheid stemde voor bijkomende proeven, een meerderheid voor een C-attest.

Verzoekster haalt nog tekorten inzake verbeteringen aan. Inzonderheid verwijst zij naar het vak fysica. In het algemeen haalt zij aan dat zij na een eigen analyse van de examens meer punten behaald zou hebben zonder evenwel aan te tonen dat dit voor desbetreffende examens ertoe geleid zou hebben dat wél een voldoende werd behaald. Dit is geen evidentie, aangezien een bijkomend punt niet doorslaggevend is voor de percentages zoals weergegeven in de jaartotalen. In die mate is het middel onontvankelijk. Het gaat niet op om op basis van een eigen verbeterwijze de examenresultaten te betwisten. Wat dit onderdeel betreft, verwijst verzoekster enkel naar haar stuk 12 zonder in het verzoekschrift aan te tonen, concreet te duiden, minstens aannemelijk te maken dat de verbetering effectief gebreken zou vertonen. Het middel is in die mate onontvankelijk.

De beroepscommissie heeft de opmerkingen over de vragen van het examen ook besproken met de betreffende leerkracht en kwam tot de conclusie dat de verbeter sleutel wel degelijk alle nodige info bevat.

Uit een vergelijking tussen het examen van verzoekster met de verbeter sleutel blijkt duidelijk dat zij de vooropgestelde leerdoelstellingen onvoldoende heeft behaald. Verzoekster toont in het verzoekschrift niet aan dat de verbetering van het examen onjuist is geweest.

Volgens verzoekster zou in de bestreden beslissing onvoldoende aandacht zijn besteed aan de medische problemen die zij stelt te hebben onderzonden gedurende het schooljaar. Uit de beslissingen van de klassenraad en het leerlingvolgsysteem blijkt dat voldoende rekening is gehouden met deze situatie. Verzoekster slaagt er bovendien niet in om aan te tonen dat tekortgeschoten werd in welbepaalde vooraf individueel gemaakte afspraken. Integendeel, zij wenste zelf niet in te gaan op de vraag om een bijzondere klassenraad samen te roepen. Naar aanleiding van het administratief beroep werd bovendien nog gesteld dat de medische situatie niets met de zaak te maken heeft gehad. In het verzoekschrift bij de Raad betoogt verzoekster ineens dat dit wel het geval zou zijn. Verzoekster

toont niet aan dat de medische omstandigheden een weerslag hebben gehad op haar studieresultaten.

Beoordeling

15. Voor zover verzoekster de beroepscommissie verwijt niet te hebben geantwoord op haar bezwaren, voert zij de schending aan van de formelemotiveringsplicht.

16. De beroepscommissie lijkt, door te overwegen dat “de delibererende klassenraad [...] haar [lees: zijn] beslissing gemotiveerd genomen heeft, daarbij rekening houdend met zowel retrospectieve als prospectieve elementen” en dat “gezien het belang van deze prospectieve en retrospectieve elementen de beroepscommissie niet anders kan dan hiermee rekening te houden”, impliciet maar zeker “hiermee” zich de *sub* 3.3 aangehaalde motieven van die klassenraadsbeslissing eigen gemaakt te hebben. De commissie heeft daar nog aan toegevoegd dat “er niet aangetoond werd tijdens de zitting dat beoogde leerplandoelstellingen wel degelijk in voldoende mate gehaald werden”, “dat er een reëel aanbod aan remediering was, zoals in de geest van het pedagogisch project in het schoolreglement wordt beschreven” en dat “de studierichting Economie-Wiskunde een doorstromingsrichting is die leidt naar vervolgonderwijs waarin de leerling geacht wordt zelfstandig te functioneren”.

Aangezien de motieven van de klassenraad reeds aan verzoekster bekend waren en de andere elementen uitdrukkelijk in de beslissing staan, is het doel van de formelemotiveringsplicht in zoverre bereikt.

17. Dat de beroepscommissie de motieven van de klassenraad bijvalt, mag in de voorliggende zaak ook in het geheel niet verwonderen. Verzoekster heeft immers haar bezwaren reeds aan de klassenraad voorgelegd en deze heeft er op 27 augustus 2018 op geantwoord. Vervolgens, zo lijkt, heeft verzoekster dezelfde grieven hernomen voor de beroepscommissie. Op zich lijkt daarmee niets

mis: verzoekster mag de beroepscommissie die over een eigen, autonome beoordelingsvrijheid beschikt, vragen om de zaak volledig te heroverwegen – zelfs indien zij geen nieuwe gegevens heeft toe te voegen.

18. Wat verzoekster op het eerste gezicht vervolgens echter niét mag doen, indien zij zich er niet mee kan verzoenen dat de beroepscommissie de motieven van de klassenraad overneemt en het C-attest handhaaft, is in de procedure voor de Raad van State andermaal haar bezwaarschrift letterlijk overschrijven – zoals zij het doet in het derde middel.

De Raad van State is geen beroepsinstantie die in de plaats van de klassenraad en de beroepscommissie over het al dan niet slagen van een leerling moet oordelen.

Zeker in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die wordt gekenmerkt door de *summaria cognitio* en waarbij de rechten van de verdediging door de procedure tot een uiterste minimum zijn herleid, moet een middel zich bovendien lenen tot een snelle toetsing. Een verzoekende partij, op straffe van haar middelen als niet ernstig verworpen te zien, moet zich bij het formuleren ervan beperken tot het essentiële. Vage klachten, ongefundeerde verdachtmakingen en verwijten of wijdlopijge uiteenzettingen leiden af en horen niet thuis in een vordering die een beroep doet op de uiterst dringende noodzakelijkheid. Indien verzoekster meent dat op welbepaalde onderdelen van haar grievenbundel geen (afdoende) antwoord is gekomen, dan ligt het op haar weg – in het inleidend verzoekschrift zelf overigens, dus niet met loutere verwijzing naar bijlagen – zeer nauwkeurig, helder en met welhaast chirurgische precisie aan de Raad uiteen te zetten welke argumenten zonder antwoord zijn gebleven of voor grieven de gegeven motivering onvolledig, verkeerd of niet ter zake is. Bovendien moeten dit grieven zijn die haar uitzicht verlenen op een gunstiger evaluatiebeslissing; enkel dan heeft zij immers belang bij het verkrijgen van een antwoord.

19. Onderzocht wordt dan ook enkel datgene waarop verzoekster volgens haar toelichting bij het tweede middel zoals hiervóór aangehaald *sub* 13.3 “geen enkele repliek / antwoord” zou hebben gekregen en dan ook nog enkel voor zover die uiteenzetting de vereiste nauwkeurigheid vertoont.

20.1. De “aangereikte evaluatie door verzoeker van de tekorten”, de “argumenten inzake positieve evolutie” of de “geringheid van de tekorten” kreeg in het algemeen als antwoord een overzicht voor elk vak met een onvoldoende “met de leerplandoelstellingen die niet behaald werden” en een specifieke toelichting per vak, waarbij opgemerkt werd dat verzoekster vooral in gebreke blijft bij het verwerken van grotere gehelen en in het bijzonder voor Engels, dat spijs het behoorlijk resultaat in juni de onvoldoende niet kon worden opgehaald. Tegenover de argumenten van verzoekster bleef als conclusie de vaststelling dat het “nog steeds over vier tekorten en te veel niet behaalde doelstellingen” gaat.

Voor het overige mag verzoekster er een eigen ‘evaluatie’ van haar resultaten op na houden, daaruit volgt niet dat de toegekende cijfers en de evaluatie ervan door de beroepscommissie verkeerd zijn; zo toont verzoekster geenszins aan dat vakken geclusterd moeten worden. In die mate is het dan zonder belang of zij op die grief al dan niet een antwoord kreeg.

20.2. Over de “goede scores op de profielvakken wiskunde en economie” is geantwoord dat de school tekort zou schieten als alleen naar die vakken gekeken wordt als voorbereiding op een opleiding tot leraar wiskunde-economie, dat de studierichting economie-wiskunde een doorstromingsrichting is die leidt naar vervolgonderwijs waarin de leerling geacht wordt zelfstandig te functioneren en dat het diploma “omnivalent” is en toegang biedt tot alle opleidingen van het hoger onderwijs.

20.3. Over de opmerkingen omtrent het vak Nederlands is geantwoord dat de school een positieve vermelding kreeg wat leerplanrealisatie betreft, dat de evaluatiemethode volledig conform de vereisten van de onderwijsinspectie is en

dat de implementatie van de nieuwe leerplannen Nederlands zelfs vermeld zijn bij de sterktes van de school. De beroepscommissie lijkt dus aan te nemen dat de vermeende houding van de leerkracht de representativiteit van de toegekende cijfers hoe dan ook niet aantast.

Verzoekster weerlegt dit niet, zo lijkt, door enkele verklaringen van klasgenoten neer te leggen. Die verklaringen volstaan vooralsnog niet om anders te besluiten: ze leren even goed dat de bedoelde leraar “goed les [gaf]”, “alles ook wel goed [uitlegde]”, streng verbeterde en “heel rechtlijnig” was. Een verband tussen de vermeende, niet bewezen houding van de leerkracht Nederlands en het jaartekort voor dit vak is vooralsnog niet aangetoond.

20.4. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, leest de Raad *prima facie* geen specifieke, concrete uiteenzetting over een foutieve verbetering van toetsen of van het examen fysica of van andere examens in het – amper gemotiveerde – bezwaarschrift van verzoekster waarbij zij de beroepsprocedure opstart, noch in de – met bijlagen meer dan vijftien bladzijden tellende – nota die haar raadsman heeft neergelegd voor de beroepscommissie, noch in de notulering van de verklaringen van verzoekster of haar raadsman op de hoorzitting.

Stuk 12, waaraan zij thans refereert, is *prima facie* niet aan de beroepscommissie voorgelegd.

Verzoekster kan dan bezwaarlijk een antwoord verwachten hierover van de beroepscommissie; het mag dan ook niet verwonderen dat hierover “door de beslissing niets [wordt] vermeld”.

20.5. Voor zover verzoekster thans voor het eerst met dit stuk 12 de representativiteit van de toegekende cijfers wil aanvechten – inzonderheid voor fysica – is dit argument vreemd aan de in het middel aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht.

Hoe dan ook kan het uit oogpunt van de materiële motiveringsplicht in de huidige stand van de procedure niet overtuigen dat verzoekster “meer punten zou moeten behalen dan ze nu heeft bekomen”.

De aan verzoekster toegekende punten worden geacht een representatief beeld te geven van de kennis, de vaardigheden en, voor zover opgenomen in het leerplan, de attitudes van de leerling. Uitgaande van het vermoeden van deskundigheid dat tot weerlegging kleeft aan de hoedanigheid van de leerkracht immers, wordt ervan uitgegaan dat de leerkrachten tijdens het schooljaar de aan de eindtermen gerelateerde en door het leerplan vereiste leerstof – kennisinhouden, vaardigheden en attitudes – volledig en bekwaam hebben onderwezen, dat zij de vorderingen van de leerling correct hebben geobserveerd en geëvalueerd tijdens het ‘dagelijks werk’ of de permanente evaluatie, dat zij examens hebben opgesteld die niet eenzijdig zijn maar representatief voor de effectief onderwezen leerstof naar leerinhoud zowel als moeilijkheidsgraad, dat zij die examens objectief en vakkundig hebben verbeterd en aan de hand van een valide puntenspreiding over de leeronderdelen gequoteerd ten einde over de bereikte kennis en vaardigheden (en eventueel attitudes) van de leerling te rapporteren en dat de relatieve waarde van de punten voor dagelijks werk en de proefwerken – in voorkomend geval, voor de permanente evaluatie – weloverwogen het leerproces van de leerling tijdens het jaar en haar capaciteit tot verwerking van afgewerkte en grotere gehelen weergeeft.

Als verzoekster wil aantonen dat de haar toegekende punten niet valide zijn, dan ligt het dus op haar weg om dit vermoeden van deskundigheid op overtuigende wijze aan het wankelen te brengen. In het inleidend verzoekschrift komt verzoekster daar alvast niet toe; zij verwijst enkel naar een bijlage zonder die in het verzoekschrift ook maar enigszins toe te lichten. Daartoe volstaat het ook niet dat verzoekster in die bijlage bij het verzoekschrift – stuk 12 – een “analyse door ouders van verzoeker” voorlegt over “het toekennen van punten” op de examens, waarin haar ouders in de marge van die examens allerhande vragen en opmerkingen bij de vraagstellingen of de verbeteringen formuleren en zij als het

ware de Raad van State uitnodigt om de persoonlijke appreciatie van haar ouders bij te vallen of minstens zelf de correctie van de examens over te doen. Zij levert kritiek op het ontbreken van een verbeter sleutel en op het feit dat niet vooraf de puntenspreiding zou zijn meegedeeld, terwijl zij geen rechtsregel aanvoert die tot het ene of het andere zou verplichten. Zij maakt aannames over wat het resultaat zou kunnen zijn, indien de eigen ‘analyse’ van haar ouders zou worden aangenomen.

Met een dergelijke werkwijze wordt het vermoeden van deskundigheid, dat kleeft aan de leerkrachten die de examens hebben opgesteld en verbeterd, in de huidige stand van de procedure niet ontkracht.

20.6. Met betrekking tot de “ernstig medische problemen” kan verzoekster *prima facie* de beroepscommissie bezwaarlijk verwijten in de bestreden beslissing hierop niet te zijn ingegaan, nu van enig medisch attest in het dossier geen spoor lijkt te zijn en zij in haar bezwaarschrift aan die beroepscommissie het volgende opmerkte:

“Voor alle duidelijkheid betreft de betwisting de deliberatiebeslissing en niet fysieke of medische kenmerken van Jente die niets te maken hebben met de zaak.

Dit werd u ook al meegedeeld tijdens de bijeenkomst.

Het is ook heel eigenaardig en heel onduidelijk waarom u maar perse en met alle middelen kost wat kost probeert er een medisch dossier van te maken.

Dit wordt zeer sterk ervaren als een inbreuk op de medische vertrouwelijkheid.”

Dat de beweerde medische problemen daarenboven zouden zijn veroorzaakt door de leerkracht Nederlands lijkt al evenmin aan de beroepscommissie te zijn voorgelegd en blijft overigens in de huidige stand van de rechtspleging ook niets meer dan een onbewezen bewering.

20.7. Wat het aspect betreft met betrekking tot “begeleiding en remediering”, moet eraan worden herinnerd, zoals de Raad van State reeds in tal van arresten heeft gewezen, dat wat verzoekster aanvoert, mogelijk kan aantonen dat

‡ACKSODBEI-BDEJDEV‡

de school mede aansprakelijk is voor het minder gunstige resultaat, maar niet vermag aan te tonen dat dit resultaat ten onrechte als minder gunstig werd beschouwd. Immers, één zaak is of een leerling bewezen heeft de van haar verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als zij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die haar op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zulks betekent dat, indien een leerling de school terecht verwijt geen passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorgesteld of onvoldoende remediëring te hebben aangeboden, dat op zijn hoogst kan betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van de leerling, maar niet dat zulk resultaat gunstiger wordt.

De Raad van State ziet met andere woorden niet dadelijk hoe een eventuele tekortkoming in de begeleiding tijdens het schooljaar er toe moet leiden voorbij te zien aan de vastgestelde jaartekorten en het uiteindelijke studieresultaat als beter te evalueren dan wat er is geleverd, laat staan dat van de weeromstuit aan de leerling, welke ook haar studieresultaten mogen zijn, ter genoegdoening maar een diploma verleend moet worden.

Mede in het licht van de vaststelling dat verzoekster aan de beroepscommissie niet gevraagd lijkt te hebben om de gebrekkige begeleiding te remediëren door bijkomende proeven, noch thans de weigering om zulke proeven op te leggen aanvecht, lijkt dit voorlopig tot het besluit te leiden dat verzoekster in zoverre zonder belang is bij de grieven omtrent begeleiding en remediëring. Zelfs indien de beroepscommissie op die grieven niet of niet afdoende zou hebben geantwoord, ziet de Raad vooralsnog niet welk belang verzoekster erbij heeft om dit te horen vaststellen.

20.8. Samengevat moet bijgevolg in de huidige stand van de rechtspleging worden vastgesteld dat verzoekster in de toelichting bij het derde middel haar initiële bezwaren kopieert zonder oog voor de erop gegeven antwoorden, dat zij in de toelichting bij het tweede middel enkele beweerd niet beantwoorde grie-

ven vermeldt op bladzijde 11 van het inleidend verzoekschrift, dat zij voor een deel van die grieven geen belang heeft bij het al dan niet beantwoorden ervan, dat een deel van de grieven vooralsnog loutere beweringen zijn zonder bewijs en dat zij op de andere grieven een antwoord gekregen heeft. Dat verzoekster niet tevreden is met dat antwoord en liever een ander antwoord had gewenst, doet aan die vaststelling niet af.

21. Een schending van de formelemotiveringsplicht is vooralsnog niet aangetoond.

22. Als verzoekster geen nieuwe elementen voorlegt aan de beroepscommissie, dan lijkt het niet uitgesloten dat de commissie vaststelt dat de eerder gegeven antwoorden van de delibererende klassenraad volstaan en ook de hare mogen zijn. Hiervóór is voorlopig aangenomen dat dit in de gegeven omstandigheden geen schending aantoon uit oogpunt van de formelemotiveringsplicht, zoals het middel in het verzoekschrift is aangevoerd en toegelicht. Dan moet verzoekster overtuigen waarom het gegeven antwoord niet deugt, wat dan de materiële motiveringsplicht betreft. Zij voert een schending van dit beginsel in het tweede middel wel aan, maar licht het geenszins toe. Verzoekster voert enkel aan, in ondergeschikte orde, dat “de opgegeven motieven de beslissing geenszins schragen”. Zij werkt dit evenwel niet uit.

23. Het tweede en het derde middel zijn niet ernstig.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

24. Het vierde middel luidt “Schending beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, inzonderheid de behoorlijke en correcte feitenvinding”.

De beroepscommissie heeft nagelaten om leerkrachten te horen of bijkomend onderzoek te doen en heeft geen enkele moeite genomen om examens en toetsen op te vragen en in te kijken. Er is geen deugdelijke feitenvinding ondernomen. De argumenten van verzoekster over de houding van de leerkracht Nederlands zijn niet nader onderzocht, terwijl zij hoofdzakelijk ten gevolge van het jaartekort voor dit vak het C-attest kreeg.

Beoordeling

25. Een beroepscommissie beschikt over ruime mogelijkheden tot onderzoek; zij kan in voorkomend geval leerkrachten of andere personen horen of bijkomende proeven opleggen. Luidens artikel 123/17, § 2, tweede lid, 4°, VCSO evenwel “beslist [zij] autonoom over de stappen die worden gezet om tot een gefundeerde beslissing te komen”. Het valt dus aan een verzoekende partij die zich beroept op onzorgvuldige feitenvinding toe, aan te tonen waarom welbepaalde “stappen” die een beroepscommissie heeft gezet of die zij naliet te zetten het nemen van een gefundeerde beslissing verhinderen.

26. Uit het administratief dossier blijkt op het eerste gezicht dat de beroepscommissie een aantal leerkrachten heeft ondervraagd en dat zij over een dossier beschikte met de examens van verzoekster voor de vakken fysica, godsdienst, Nederlands en Engels.

De bewering dat de beroepscommissie geen onderzoeksdaden zou hebben gesteld, mist dus feitelijke grondslag.

Verzoekster concretiseert niet tot welk ander aanvullend onderzoek de beroepscommissie nog had moeten overgaan, behoudens wat de leerkracht Nederlands betreft.

Over de houding van de leerkracht Nederlands heeft zij het volgende aan de beroepscommissie voorgelegd:

“[...]

-Zelfs vooringenomenheid, zelfs belaging wordt verder onderzocht (vb belachelijk maken in klas, kleineren, weigeren tot uitleg geven, ipv aanmoedigen van leerling het afbreken van leerling)

-Geen enkele remediëring; leerlingen moeten zelf remediëring aanvragen; overeenkomst tot het zichzelf ontheffen van zijn eigen werктаak door de leerkracht Nederlands en Engels. De leerkrachten Engels en Nederlands menen dat het initiatief van remediëring moet liggen bij de minderjarige en leerling zelf. De leerkrachten gaan nog verder. Ze gaan zodanig ver dat ze zelfs een document hiertoe laten ondertekenen door de studenten (waaronder zelfs minderjarigen). Zij menen dat zij hierbij de dwingende regels van het onderwijs handig kunnen omzeilen. Het spreekt voor zich dat zoiets niet kan. Straks gaan ze nog een document laten ondertekenen dat de studenten akkoord zijn dat ze geen les hoeven te krijgen dan enkel zelfstudie en dat de leerkrachten vervolgens thuis kunnen blijven en zich kunnen onttrekken van hun werk. Het spreekt voor zich dat de leerkrachten niet zich kunnen onttrekken aan hun werk, en zich dus ook niet kunnen kwijten van hun taak inzake remediëring. Een overeenkomst verandert dus niets aan de verplichting van de school en de leerkrachten.

Nederlands: Dit is het meest groffe standpunt maar het blijft een species van het genus te zijn voor deze leerkracht zoals in de algemene commentaar al werd uiteengezet. Bovendien gaat deze leerkracht zover dat zelfs een leerling die extra uitleg vraagt, wordt afgesnauwd (met ‘ik heb daar geen tijd voor’, of nog ‘daar steek ik mijn tijd niet in’.).”

Verzoekster geeft weliswaar aan dat zij overhoop lag met die leraar, maar blijft met enkele algemene verwijten zeer vaag en zij maakt aldus voor de rechter niet voldoende aannemelijk dat een bijkomend horen van die leerkracht de beroepscommissie méér nuttige informatie had opgeleverd. Hiervóór is al vastgesteld dat de beroepscommissie, middels verwijzing naar de motivering van de klassenraad, aanneemt dat de houding van de leerkracht Nederlands hoe dan ook niet de representativiteit van het toegekende jaarcijfer aantast. Ook is overwogen dat de bijgebrachte verklaringen van de klasgenoten *prima facie* tot de bewijslevering van het tegendeel niet bijdragen. Verzoekster beweert, maar probeert niet concreet duidelijk te maken wat dan wel de invloed geweest zou zijn op haar punten. Zij noch haar ouders lijken in de loop van het schooljaar hierover de directie te hebben ingelicht. De kritiek van verzoekster heeft vooral betrekking op gebrekkige remediëring voor dit vak en reeds bij de bespreking van het tweede en het derde middel is opgemerkt dat die kritiek in de huidige stand van het proces niet meer nuttig is omdat ze de punten niet meer beter kunnen maken dan ze zijn.

Vooralsnog lijkt de beroepscommissie geen verwijt te treffen over de wijze waarop zij zich heeft geïnformeerd met het oog op de te nemen beslissing en levert verzoekster geen overtuigende aanwijzingen om te twijfelen aan de correctheid van het jaartekort voor Nederlands.

27. Het vierde middel is niet ernstig.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

28. Het vijfde middel luidt “Schending beginsel van behoorlijk bestuur, informatieplicht en volledigheid dossier”.

Volgens verzoekster heeft de verwerende partij belet dat het dossier volledig zou zijn. Zij heeft vergeefs gevraagd om een afschrift te krijgen van “alle documenten (testen en toetsen)”. Zij blijft op die manier in het ongewisse of de toetsen en examens wel correct werden opgesteld en de verbetering correct is verlopen.

Beoordeling

29. De beroepscommissie heeft inzage verleend, zo lijkt, in de deliberatiecriteria en in alle examens waarvoor verzoekster een onvoldoende haalde. Uit de uiteenzetting van de vorige middelen is overigens ook gebleken dat verzoekster hierover beschikt. Dat verzoekster tot op de terechtzitting wil laten geloven dat zij de examens “nooit gezien” heeft, mist alle geloofwaardigheid.

Het middel mist in zoverre feitelijke grondslag.

Welke andere specifieke documenten verzoekster nog had moeten kunnen inkijken om met kennis van zaken een beroep in te stellen, maakt zij in het middel vooralsnog niet duidelijk.

30. Het vijfde middel is niet ernstig.

F. Zesde middel

Uiteenzetting

31. Het zesde middel is geput uit “[s]chending recht van verdediging en of beginsel van verweer”:

“Teneinde een aantal documenten die aan verzoeker op korte termijn wel ter beschikking werden gesteld, had verzoeker uitstel gevraagd met 2 dagen. Dit werd onredelijkerwijze geweigerd door verweerder. Dit is onredelijk.

Verweerder kan moeilijk hard maken dat dit de beslissingsdeadline voor de Beroepscommissie zou in gevaar hebben gebracht, nu blijkt dat deze Beroepscommissie zich snel heeft afgemaakt van haar taak door op 10 september een beslissing te nemen, zijnde enkele minuten na het horen van verzoeker. Bij wijze van spreken was de schaduw van verzoeker en haar raadsman nog niet verdwenen uit de raadzaal van de Beroepscommissie en deze had al een beslissing genomen.

Verzoeker is hierdoor op onredelijkerwijze en op onevenwichtige wijze geschonden in diens mogelijkheden op verweer en of verdediging.

Dit is zeker het geval nu vastgesteld kan worden in de enkele documenten die verweerder heeft voorgelegd de verbeteringen niet lijken te stroken met een correcte verbetering. Indien verzoeker meer tijd had gehad zoals gevraagd, was dit argument kunnen aangebracht worden bij de zitting van de Beroepscommissie (zie onder meer inventarisstuk 12). Dit had de Beroepscommissie kunnen doen nopen om te komen tot een andere beslissing.”

Beoordeling

32. De rechten van verdediging lijken niet van toepassing op het georganiseerd administratief beroep tegen een evaluatiebeslissing.

33. Voor zover verzoekster zou alluderen op het recht om haar standpunt nuttig te kunnen voorleggen, zij vastgesteld dat de wijze waarop een leerling haar verhaalbaarheid mag uitoefenen, geregeld is in de Codex Secundair Onderwijs: de leerling mag een gemotiveerd bezwaarschrift indienen en de beroepscommissie “hoort de betrokken personen en de leerling in kwestie”.

Het wordt niet betwist dat de beroepscommissie een hoorzitting heeft georganiseerd en dat verzoekster en haar raadsman de kans is geboden om haar standpunt naar voren te brengen.

34. Verzoekster betoogt evenwel dat zij in haar belangen is geschaad door het afwijzen van haar verzoek tot uitstel van de hoorzitting omdat “een aantal documenten” haar “op korte termijn [...] ter beschikking werden gesteld”.

Nog daargelaten dat de hoorzitting plaatsvond op een door verzoeksters raadsman zelf voorgestelde datum, laat verzoekster ook in dit middel na te preciseren over welke documenten het gaat.

Uit de stukken van het administratief dossier mag in de huidige stand van de rechtspleging worden aangenomen dat het dossier van verzoekster op het studentensecretariaat ter inzage lag tussen 3 en 10 september 2018 en dat de ouders van verzoekster een bundel met de deliberatiecriteria en de examens hebben opgehaald. Verzoekster legt niet uit waarom deze inzage gedurende één week en de gerealiseerde mogelijkheid om afschrift ervan te krijgen niet volstond voor haar verdediging.

Zij stelt wel dat “vastgesteld kan worden [...] dat de verbeteringen niet lijken te stroken met een correcte verbetering”. Alhoewel zij reeds vóór de hoorzitting in het bezit was van de examens en zij alleszins sedert de hoorzitting van 10 september 2018 al ruim de tijd had om de documenten te bestuderen, blijft het in de toelichting bij het middel bij een algemene en voorwaardelijke bewering. Voor zover zij verwijst naar “onder meer inventarisstuk 12”, mag worden herhaald

dat zij niet van de Raad van State mag verwachten dat hij in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid zelf gaat zoeken in bijlagen bij een verzoekschrift naar de argumenten die de thesis van de verzoekende partij ondersteunen en dan ook nog zelf zou verifiëren of verbeteringen die niet correct “lijken” al dan niet correct zijn.

35. Het middel is niet ernstig.

G. Achtste middel

Uiteenzetting

36. Het achtste middel is geput uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster merkt op dat de deliberatiecriteria van de school toelaten om in uitzonderlijke omstandigheden toch een A-attest toe te kennen in geval van vier tekorten. Zij meent dat zij die uitzonderlijke omstandigheden heeft aangetoond en citeert opnieuw haar bezwaarschrift voor de beroepscommissie. Zij wijst erop dat zij gedurende vijf jaren en in de loop van het laatste jaar geen problemen had en zij wijst op de “uitzonderlijke omstandigheden (medische) die zich voordoen”.

Beoordeling

37. De delibererende klassenraad notuleerde dat wegens de medische problemen van verzoekster “tijdens het oudercontact van mei voorgesteld [werd] een klassenraad samen te roepen om opties te bekijken; hier werd niet op ingegaan” en dat hij het “spijtig [vindt] dat er geen verdere informatie ontvangen is over de medische situatie van [verzoekster] of haar groot aantal afwezigheden”.

Verzoekster lijkt dus zelf een haar bekend probleem niet tijdig aan de klassenraad te hebben voorgelegd; dat wil zeggen op een ogenblik dat er nog nuttig naar gehandeld kon worden.

Wat de uitzonderlijke omstandigheden van medische aard betreft, die ook in huidig verzoekschrift niet nader zijn toegelicht noch met attesten onderbouwd, moet op het eerste gezicht voorts worden vastgesteld dat ze evenmin klaar en duidelijk aan de beroepscommissie voorgelegd geweest zijn. De beroepscommissie kon er dan ook moeilijk rekening mee houden om hetzij bijkomende proeven op te leggen – wat verzoekster overigens ook niet uitdrukkelijk gevraagd lijkt te hebben – of aan bepaalde tekorten voorbij te zien.

38. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel is er slechts sprake, wanneer een beslissing berust op op zich feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing.

39. De Raad van State mag zich niet als beroepsinstantie in de plaats van de verwerende partij stellen voor de beoordeling van de examenresultaten en van de geschiktheid van de leerling, vermits het alleen aan de delibererende klassenraad en vervolgens aan de beroepscommissie toevalt om die keuze te maken. De beroepscommissie beschikt daarbij over een – ruime – discretionaire bevoegdheid. De Raad van State kan verzoekster derhalve niet beschermen tegen strenge beslissingen, alleen tegen onwettige beslissingen. Een strenge beslissing kan door de betrokken leerling allicht als onredelijk of onbillijk ervaren worden. Het is ook niet uitgesloten dat een ándere beroepscommissie, op zicht van dezelfde gegevens en op grond van de haar toekomende beoordelingsbevoegdheid, evengoed binnen de grenzen van de wettelijkheid tot een ánder oordeel zou komen. Een beoordeling door de beroepscommissie mag door de Raad van State echter enkel voor onwettig worden gehouden indien blijkt dat die beslissing niet gedragen kan worden, in rechte of in feite, door de er voor ingeroepen motieven of indien het om een beslissing gaat waarvan gewoon niet te begrijpen valt hoe ze zelfs binnen die

ruim geachte discretionaire bevoegdheid tot stand is kunnen komen: waarvan met andere woorden niet denkbaar is dat enige zorgvuldig handelende beroepscommissie ze zou kunnen nemen.

40. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster, in de huidige stand van de procedure, er niet in is geslaagd de Raad ervan te overtuigen dat de bestreden beslissing dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon van een naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelende beroepscommissie, dat het ondenkbaar is dat enige andere beroepscommissie, geplaatst voor dezelfde feitelijke gegevens en inzonderheid vier jaartekorten, die beslissing zou nemen.

41. Het middel is niet ernstig.

42. Er is niet voldaan aan de tweede schorsingsvoorwaarde.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 oktober 2018,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren